

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Φιλοσοφία του Μυρῆ.
πὸς τάφους γύρω τοῦ θανάτου.

(Μὲς τοῦ Δασπάνου τὴν αὐλὴν, ποῦ ὁ καθένας τρέχει
νὰ μνημονεψῇ σήμερα ὅσους θαμμένους ἔχει,
νὰ κι' ὁ Μαρῆς μ' ὀλόμαυρη λαμπάδα καὶ λιθάνι
στὸν τάφο τοῦ Σουσάνη.

Καὶ βλέποντας περιγύρω τοῦ τόσους σταυρούς καὶ μνήματα
ὡτὰν ἱεροκήρυκας μιλεῖ καὶ κάνει σχήματα.)

Ἄμπατες τοῦ Δεσπότη μας νάχα κι' ἐγὼ τὴ γινώσι,
ἢ τοῦ παπᾶ Θεόκλητου τὴν ἐξέψι τὴν τόση.
Ἰψθε κι' ἐγὼ ποῦ μὲ γελοῦν καὶ μὲ νομίζουν χάχα,
μὲ τοῦ Ποταμιάνου τοῦ παπᾶ τὴν εὐγλωττία νάχα,
ἢ Σωτηρίου τοῦ Ραζῆ τὴν τόλμην καὶ τὸ θάρρος,
γιὰ νὰ σὰς πῶ, ἀγαπητοί, τί παναπῆ ὁ Χάρος.

Μετανοεῖτε, ἀδελφοί! μετανοεῖτε πάντες·
καὶ δοῦλες μὴν πειράζετε, οὔτε καὶ γκοβερνάντες.

Μετανοεῖτε, ἤγγικεν τῆς κρίσεως ἡ ὥρα·
γι' αὐτὸ κι' ἀλλάξαν οἱ καιροὶ
καὶ ὁ καθένας ἀπορεῖ

ἂν εἶναι κοντοσφλέδαρος ἢ ἀλωνάρης τώρα.

Μετανοεῖτε, ἤγγικεν δευτέρα παρουσία·
γι' αὐτὸ καὶ μᾶς κυρίεψε φοιχτὴ ἀπελπισία
κι' ὅπως τὸ πρᾶγμα πᾶει,

ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπο, μοῦ φαίνεται, θά φάη.

Μετανοεῖτε ἤγγικεν κι' αὐτὸ τὸ πανηγύρι,
καίμετε τὰ μπαούλα σας γιὰ νάσαστε χαζήρι.

Νὰ τῆς Ἀποκαλύψεως τὸ τέρας τὸ μεγάλο·
ἡ πείνα ποῦ μᾶς ἀπειλεῖ θά ἦναι δίχως ἄλλο.
Νὰ κι' ὅσα ἐπροφῆτεψαν τ' ἄη Κοσμᾶ τὰ χεῖλη,
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸ χτήμα σου χάνεται τὸ σταρῦλι.
Μετανοεῖτε, βρε παιδιὰ, κι' ὁ κόσμος θά γυρίσῃ,
σὲ τέτοια διασκεδάσι καλὴτύχος ποῦ ζήσῃ!

Καὶ πὼς νὰ μὴν παραδεχθῶ πὼς φθάνει συντελεῖα,
θωρῶντας τὴν κατὰστασι τοῦ κράτους τὴ γελοία;

Εἰς ὕψισι' ἀξιώματα κλαψιάρικα παιδάκια,
κι' ὅλο τὸ παρακράτημα νὰ γένεται πλακάκι
καὶ πρόεδρον τῆς γῆς αὐτῆς τῶν πόθων τῶν μεγάλων,
εἶαν Κορριάτη μᾶστορα συναυλιῶν καὶ μπάλων;

Καὶ πὼς νὰ μὴ φαντάζομαι τὸν κόσμο χαλασμένονε,
βλέποντας τὸ Σιμόπουλο στὴν κάτσα καθησμένονε
λύνοντα τὰ προβλήματα,

πὼς θάβγουν περισσεύματα τὰ τόσα μας ἐλλείματα.

Ἀμέσως τὸ κατάλαβα πὼς συντελεῖα φθάνει,
ἀπὸ ὁ Θεὸς ἐσπούδαξε νὰ πάρῃ τὸ Σουσάνη.

Μετανοεῖτε ἀδελφοί, ἀκούστε με κι' ἐμένα
καὶ σεῖ; ἀφέντες πῶχετε τσεκίγια φλλαμένα,
βγάρτέ τα νὰ γλεντήσετε καὶ νὰ θαραπαῆτε,
γιατὶ στὴν ἄλλη τὴ ζωὴ, Λουρδάδες δὲ θά βρῆτε,
βγάρτέ τα νὰ χορτάσετε κι' ἐμᾶς τοὺς πεινασμένους
νὰ μὴ γυρεύουμε ψωμί ἀπὸ τοὺς καλασμένους.

Μετανοεῖτε ἀδελφοί καὶ ὁδοιποροῦντες,
καὶ ὅταν τεθῶ ἀπὸ τὴν δόξαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣΧ. ΥΠΟΘΕΣΗ

γιατ' εἶν καιρὸς νὰ γίνηται

Μαγδαληνὲς Μαρίας.

Ἡ Εὐα ἡ μαμάκα σας, δὲν εἶχε τέτοια λούσα·
κι' ἔγινε νύξη στὴν Ἑδέμ με μιὰ ὀργυιὰ πατοῦσα.

Ὁ Σολομὼν ἐφώναζε· “ τὰ πάντα ματαιότης·
κι' ἂν γένης καὶ ἡγούμενος κι' ἂν γένης καὶ Δεσπότης,
κι' ἂν ἀπαξ μόνον παντρευτῆς κἀν ἔξη καὶ δεκάκις,
κι' ἂν εἶσαι πούρος Χριστιανὸς ἢ καθὼς Μακράκης
κι' ἂν γένης καὶ εἰσπράχτορας κι' ἂν γένης καὶ ταμίας,
ἓνα συνάχι σ' εὐρῆκε καὶ σ' ἔκοψε με μίας.

Κι' ἂν εἶχες ἀπὸ ζῶντας σου ἀγαλατῶδες σῶμα,
ἢ πέρδικας περπάτημα ἢ ῥοζομαπας χρῶμα·
κι' ἂν εἶχες μάτια τούρανοῦ καὶ Χερουβείμ φτεροῦγα,
ἢ πλάτη κακοτράχαλη ἀπὸ τὴ βεντεροῦγα,
ἢ στόμα σὰν τριαντάφυλλο, ἢ μύτη σὰν καΐκι,
καμμία ξετυνύρησι δὲν κάνει τὸ σκουλήκι.

Ἐρωτῶ τὴν ἐρωμένη, ἐρωτῶ τὸν ἐραστὴ·
ἢ προσπάθεια τοῦ κόσμου, ποῦ ὑπάρχει; ποῦ ἐστὶ;
Ἐρωτῶ κι' ἐκείνον πῶχει Γαλαταίου προκοπὴ,
ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία, νὰ μοῦ πῇ.
Ποῦ ὁ ἄργυρος, βρὲς πλούσιοι; ποῦν ἡ λίρες κι' ὁ χρυτὸς;
ποῦ τῶν οἰκετῶν πλημύρα κι' ὁ παρὰς ὁ περισσὸς;
Ποῦν αὐτὸς ποῦ σὰν κοκορί ἐγλεντοῦσε με σαράντα;
πάντα κόνις, πάντα τέφρα, μιὰ ῥοπή καὶ ταῦτα πάντα!

Ἐάννου ἔτυχε ἔμπροστά μου, σκόρπια κούκκαλα νὰ ἰδῶ,
κι' ἄρά γε Θεῖμου, εἶπα, τίνος νᾶν ἐτοῦτα ἴδῶ;
νᾶνε βασιλεῖα μεγάλου ἢ φαντάρου φουκαριᾶ;
νᾶνε νηστικοῦ ζητιάνου ἢ χορτάτου ταλαρᾶ;
νᾶνε ἄρά γε δικαίου τακουᾶ χριστιανοῦ
ἢ μασόνου καμινανοῦ;

Νᾶνε ἄρχοντας ποῦ νᾶχε στὰ Παρίσια σιργιανίσει
ἢ φτωχοῦ φαμελεμένου ποῦ δὲν εἶχε νὰ ψωνήσῃ;
Ἄσά γε, ποῖο νᾶνε ντάμας ποῦχε μπρὶο στοὺς χοροὺς,
καὶ ποῖο νᾶνε διακονιάρας κακομοίρας σταχτιαροὺς;
Ποῖο τὸ μπουρδὶνο νὰ ἦναι, ποῖο τὸ πλούσιο τὸ μεγάλο;
Σάπιο κούκκαλο καὶ τῶνα, σάπιο κούκκαλο καὶ τᾶλλο!

Θρητῶ, παιδιὰ κι' ὁδύρομαι ὁτᾶνις ἐννοήτω,
τί τζόγια εἶμαι σήμερα καὶ πῶς θὰ καταντήσω.
Τί θαῦμα τὸ περὶ ἡμᾶς! Οἷα φρικώδης σκέψις!
ἰάται σὲ νύξης ἀγκαλεῖα
σὰ βάτος με τριανταφυλλιά
καὶ μ' ἓνα κόρπο ἄξαφνο, σὰ σκύλος νὰ βρωμέψης!

Καὶ σεῖς παρθένες ἔμμορφες ποῦ ἡδονὰς θιρεύετε.
σ' αὐτὰ τὰ κρύα μνήματα, τί διάολο γυρεύετε;
Φύγετε! Δὲν ταιριάζουνε με τ' ἀπαλά σας χεῖρια,
λιθάνια ψυχροσάβεατος καὶ πένθους λιανοκέρινα.
Γιὰ τὴν τρελλὴ τὴ νηότῃ σας δὲν εἶναι ξεδωτῆρι
ποτέ, τὸ κοιμητήρι.
Εἶν' κρίμα τοῦ ματιῶνε σας ἡ κρυσταλεῖνα βροῦσι,
νὰ βρέχῃ κυπαρίσσι!

Ἦχος βαρὺς καὶ γοερὸς τὰς ἀκοάς μου πλήττει!
Εἶναι μιὰ χήρα ποῦ θρηνεῖ τὸν πρῶτο μακαρίτη!
Ἀφήστε τὴν νὰ κλαίῃ
νὰ δέρνεται, νὰ λήῃ
νὰ ἐκδηλοῦται τῆς φτωχῆς ὁ πόνος τῆς ὁ κρύριος,
ἐν ὅσῳ δὲν εὐρίσκεται καινὸργιος ὑποψήφιος.

Κι' ἐλόγου σας φιλόργυροι καὶ τότοι παραλήδες,
ποῦ τῶν ταμείων σας ἡ φλόξ σὰν τόσες χρυσασαλίδες
σας ἔλκει καὶ σας πνίγει,
ποῦ εἶσθε; Πῶς τὸ πόδι σας τὰ μνήματα δὲν θίγει;
Ἐλάτε ἴδῶ νὰ ἰδῆτε
τί πόζα θὰ διαλέξετε νὰ φωτογραφηθῆτε!

Φοβεῖσθε; Φόβος ἄδικος τὰ σωτικά σας δέρνει·
ὁ Χάρος ἀστειεύεται μαζί σας. Δὲν σᾶς πέρνει!
Δὲν σᾶς τὸ κοβεῖ τὸ σκονινί
τ' ἀρέσει νὰ σᾶς τυραννῇ·
τ' ἀρέσει τ' ἀλιτῆριον μαζί σας νὰ γελᾷ
τύρα π' ὁ περονόσπορος τ' ἀμπέλιχ σας χαλάει!

Μετανοεῖτε ἀδελφοί! ἐπέστη γὰρ ὁ χρόνος,
ποῦ θὰ στηθῇ τοῦ δικαστοῦ ὁ ἀπαστράπτων θρόνος.
κι' οἱ μὲν καλῶς ποιήσαντες θὰ πᾶ νὰ βρῆτε μέλι,
οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες κι' ὅπου κακοῦ σας θέλει.
Κι' ἐγὼ π' ἀνήκω σίγουρα στοῦ Σατανᾶ τὴν ζύμην,
θὰ πᾶ τοῦ δικηγόρου μου νὰ δικασθῶ ἐσθύν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

**Ἀνακάλυψις μεγάλη,
ποῦ σὲ σάρτο θά μᾶς βγάλῃ.**

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς στὸ σημερινὸ τὸ φύλλο,
ἓνα σπουδαῖον γεγονός θέλει σᾶς ἀναγγεῖλω.
"Ἄν καὶ μεγάλη καὶ φριχτὴ μᾶς κυνηγάει φτώχεια,
κι' εἰν ὅλα μα, ἀνάποδα κι' ὁ Μᾶς πρωτοβρόχεια.
Με τοῦ Θεοῦ τὴ δύναμι καὶ με τὸ μεγαλεῖο,
μὲ τὸν Ἐλὲθ εὐρήκαμε σπουδαῖο μεταλλεῖο,
κι' ἄς τρέξῃ ὁ καθένας σας τὸν θηταῖον νὰ ἴδῃ,
ἀνάμεσα, Μαρκόπουλου καὶ Βάλτας καὶ Κρεμυδι.

Ὁ Μικελᾶκης ὁ Φουκᾶς ἐκίνησε μιὰ μέρα
καθάλα στὴ γαῖδοῖρα του ν' ἀλλάξῃ τὸν ἀγέρα.
Κι' ἐκεῖ ποῦ ἐπιρ γίνεζε καὶ ἐκεῖ ποῦ ἐπερῶατῃς,
δια μιᾶς τῶρ ἄνθε, διχμάντῃς πῶς ἐπάτῃς.
Ἄμῃςως ἐξαπεζέψε κι' ἐπάτῃς με τῇ μῦτες,
κι' ἀπ' τὴ χαρὰ σηκώνονται ἡ δυὸ του φαθῶτῃς.
Εἶδ' ἓνα χῶμ' ἀλλοκοτο σὰν τῆς τρηγιάς τὸ χῶμα,
κι' ὁ Μικελᾶκης ἔμεινε μ' ὀλάνιχτο τὸ στόμα.

Τὸ χῶμα τοῦ ἐφάνηκε πῶς ἐλαμπόκοποῦτε,
καὶ τόσο ἡ ἀνταῖγια πολὺ τὸν ἐμεθοῦσε,
ποῦ ὁ φτωχὸς ἐνόμισε χωρὶς ἀμφιβολία
πῶς τὸ Κρεμυδι τὸ χωριὸ ἐγίνηκ' Αὐστραλία.
Ἐπῆσε με τὰ χέρια του κι' ἀπάν' ἀπάνου σάφτει
καὶ κάθε πέτρα πῶθ' ἄνε θαρῶσε πῶς ἀπ' τῆς φῆς,
κι' ἔλεγ' ὁ μαῦρος τρέμωντας καὶ συγκεκινημένος,
"κάτι Σουλτάνος βέβαια θὰν ἔδεπα θαμμένος!",

Ὁ Μικελᾶκης ἔχοντας χαμένο τὸ μυαλό του
μ' αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψι,
γιομίζει κοκκινόχωμα τὸ μίξομαντυλό του
καὶ στὸ Νομάρχη τῶρ ἔρνε σὰν ἄγια μεταλῆψι.
Ἦρτε, τὸν εὐχαρίστησε τοῦ λέει κὺρ Νομάρχη,
νὰ μᾶς πῶς ὑπάρχει,
ἀπάνου στοῦ Μαρκόπουλο, λαμπρὸ μεταλλουργεῖο,
καὶ νὰ τηλεγραφήσωμεν εὐθὺς στὸ Ὑπουργεῖο,
νάρθουν ἐδῶ οἱ χημικοὶ πῶχουν τὴν ἐπιστήμη,
νὰ ἴδουν αὐτὸ πῶθ' ἔρνε, γιὰτ' ἔως νὰν ἀσῆμι!
κι' ἂν εἶναι, σὲ παρακαλῶ νὰ βγῆς νὰ πῆς τὰ δίκῃ μου
γιὰτ' εἰμ' ἐγὼ ποῦ τόβρηκα καὶ θέλω τὰ βρετῆκῃ μου.,,

Δὲν πρόστατ' ὁ Φουκᾶς νὰ βγῇ, ὅπου στὸν ἴδιον χρόνον
νᾶναι κι' ὁ κύριος Τραυλὸς ὁ δῆμαρχος τῶν Ἠρώων,

ποῦ μπαίνει κατακόκκινος καὶ καταῖδρωμένος,
ἀπὸ τὸ ἴδιο μέταλλο κι' ἐκεῖνος φορτωμένος.
Κι' εἶπε κι' αὐτὸς: "Νομάρχη μου ἴδου αὐτὰ τὰ εἶδη
ποῦ ἀνακαλυφτήκανε ἀπάνου στὸ Κρεμυδι.
Μὴν τὰ νορίτῃς χῶματα, γιὰτ' ἔχω τὴν ἰδέα
πῶς μέσα θὰνε μέταλα καὶ μέταλα σπουδαῖα.
Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβετε τὸν κόπο,
νὰ γράψτε στὴν κυβέρνησι, μὴ σώσουμε τὸν τόπο.,,

Κι' ἄλλοι πολλοὶ τόμάθανε ἀπ' τοῦ Ἐλὲθ τὰ μέρη,
πῶς στὸ Κρεμυδι κρύβεται τοῦ πλούτου τὸ κεμερί,
κι' ὁ Κυπριώτης ὁ γιὰτ' ὁ καὶ δῆμαρχος συνάμα,
κι' αὐτὸς πολὺ εὐχάριστα ἐζήγησε τὸ πρᾶμμα,
κι' ἀρῶ ἐπῆγε σπῆτι του κι' ἀνάλυσε μιὰ πέτρα,
εἶπε πῶς ἡ κυβέρνησι πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα,
Κι' ὁ γερὸς ὁ πατέρας του ὁ πρῶν δάκταλός μου
τσούπε "Μωρ' εἶναι Λαύριο νὰ μὴ χαρῶ τὸ φῶς μου!,,

Ἐγράψανε στὸν Πειραιᾶ μιανοῦ Μελισσαράτου,
ποῦν ἔμπορος ἀπ' τὸν Ἐλὲθ,
κι' ἐκεῖνος μόλις τῶραθῃ, ἀφίνει τὴ δουλειά του
κι' ἐπέρασε στὸν Κατελὲθ,
γιὰτ' ἐνόμισε κι' αὐτὸς ὁ φίλος ὁ Λευτέρης,
πῶς ἔως νὰ γενώτουνε τοῦ Κρεμυδιοῦ Σερπιέρης,
ἀλλὰ καθὼς ἐκύτταζε τὸ χῶμα στὸ φακότο,
ἐχάλασε τὰ μούτρα του κι' ἔφυγε με τὸ πρῶτο.

Τὸ φέραν καὶ τοῦ Μάνεση τοῦ Σπύρου τοῦ σπεσιζέρη,
νὰν τ' ἀνάλυσῃ καὶ νὰ πῇ, τίνα στοιχεῖα φέρει.
Κι' ὁ Σπύρος τὴν ἀνάλυσε τοῦ Κρεμυδιοῦ τὴν ὕλη
μὰ τσούπε "μὴ σκοτίζεστε γιὰτ' εἰν κοκκινόπυλι!,,
Μ' ἀμῃςως ἐσηκώθηκε καὶ τοῦπ' ὁ Κυπριώτης,
"Τὸ λὲς ἀπὸ τὸ φθόνο σου γιὰτ' εἶσαι Ληξουριώτης!,,

Καὶ γιὰ τὴν ὥρα ἔμεινε τὸ πρᾶμμα ὡς ἐκεῖ
μὰ καρτερῶ τὴν Πέφτη,
ποῦ τότες περιμένονται νάρθουν οἱ χημικοὶ
κι' ἐλπίζω πῶς τὸ Μάνεση θὰν τότε βγάλουν ψεύτη!
Κι' ὁ Μικελᾶκης αἰγούρα θ' ἀξιώθῃ νὰ ἴδῃ,
αὐλάκι Καλλιφόρνιας ἀπάνου στὸ Κρεμυδι.

Χαρὰ σ' ἐμᾶς, μὴρὶς παλαιὰ, κι' ἂν πέσοι πρᾶμμα γέννη!
ἀσῆμι στὸ Μαρκόπουλο σὰν κημηλιά νὰ βγῇ!
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μὰ γιὰ τὸ Θεὸ καὶ προσοχὴ μ' αὐτὰ τὰ μεταλεία
νὰ μὴν τὰ παῖρον μυρωδεὰ οἱ λόρδοι στὴν Ἀγγλία,
γιατὶ θὰ πάθουμε κι' ἐμεῖς τὴν ἴδια δυστυχία
πὼπάθαν' κι' οἱ Τρανσβαλιανοὶ γιὰ τὰ χρυσορυχεῖα.
Καὶ θάταν ἄσχημη δουλειὰ σὲ τέτοιοις μαύροις χρόνοις
νὰ μᾶς κανονιζάrouνε τὴ Βάρτα καὶ τοῦ Πρόννου
κι' ὁ Μικελάκης νὰ γενῇ, ἀπὸ δικηγόριον,
δεύτερος Κροῦγγερ καὶ Ζουμπέρ νὰ σώσῃ τὸ Κρεμύδιον.

ΣΚΕΡΤΣΟ

Τὴν φάθασου, στραβὰ μὴν τὴ φορεῖς.
Εἶν ἄσχημο νὰ γέρνῃ τὸ καπέλο.
Σὲ κάνει κουτσαβάκι! Απορεῖς
μὲ τὴν ἀναίδειά μου; ... Ἔτσι θέλω!

Πάπερ — βέστας.

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑ

Αἱ ἀπανταχόθεν τῆς νήσου εἰδήσεις περὶ τοῦ
ἐνσκήφαντος περνοσπόρου εἰς τὰς σταφιδαμπέ-
λους εἶνε ἀπελπιστικά. Τοιαῦται εἰδήσεις μεταδί-
δονται καὶ περὶ τῶν λοιπῶν λοιπῶν τῆς χώρας στα-
φιδοφόρων ἐπαρχιῶν.

Ἄλλ' ἐνῷ τοιαύτῃ θεομηνία ἐπесен ἐπὶ τοῦ
πρωτίστου τῶν προϊόντων μας, ἡ κυβέρνησις, ἐκ
συνενοήσεως μετὰ τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς, πρό-
κειται, κατὰ βεβαιούται, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκποίη-
σιν τοῦ παρακρατήματος, ἀνερχομένου εἰς 37 ἑκα-
τομμύρια.

Ἐπὶ τούτῳ, συνελθὼν προχθὲς τὸ Δημοτ. Συμ-
βούλιον Ληξουρίου ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς ψήφι-
σμά του κατὰ τῆς πωλήσεως τοῦ παρακρατήματος·
οἱ δὲ σταφιδοπαραγωγεῖς ἐπρόκειτο χθὲς νὰ συνέλ-
θωσιν καὶ εἰς συλλαλητήριον.

Ἄλλ' ἐνῷ πάντα ταῦτα συμβαίνουν ἐν τῇ ἐπαρ-
χίᾳ Πάλης, ἡμεῖς αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι κοιμώμεθα.

Μόλις δὲ προχθὲς τινὲς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν
μας ἀνεφέρθησαν εἰς τὸν Νομάρχην κατὰ τῆς πω-
λήσεως τοῦ παρακρατήματος. Δὲν νομίζουν καὶ οἱ
ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐν Σάμῃ σταφιδοπαραγωγεῖς ὅτι
ἐπρεπε νὰ μιμηθῶσι τὴν ἐπαρχίαν Πάλης, ἀντιτασ-
σόμενοι ὡς ἐκείνους, περὶ ζητήματος ζωηρωτάτου;
Ἄς ἀποφασίσωσιν.

Κατάμεστος ἐπιβατῶν ἀναχωρεῖ κατὰ Σάββα-
τον ἐξ Ἀγίας Εὐφημίας ἡ « Πύλλαιος ». Ὁ ταξει-
δεύων κόσμος τὴν ἔμαθε πλεόν καὶ τὴν προτιμᾷ.
Ἡ ταχύτης τῆς καταπληκτικῆς ἡ δὲ καθαριότης τῆς
πάντοτε ἀμεμπτος. Καὶ ὅπερ σπουδαιότερον — οἱ
ναῦκοι τῆς σχεδὸν χάρισμα.

Οἱ ἀριθμοὶ ἐν δύο τρία.

Αὐται. Α. Μήλας, Α. Κωνσταντινίδης, Α. Κόκκινος, Γ.
Μοσχόπουλος, Σ. Σκιαδαρέσης, Η. Παφάνης, Ε. Μακρῆς, Σ.
Χωραράς, Α. Λοβέρδος, Ε. Πολλάτος, Β. Δελλαδέτιμης

ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ. Τὸ ῥόδον τοῦ Μαΐου — Ἄρσῃ ἐπᾶντες
τὴ μάντολα τοῦ σοῦ ἔδωκε ἡ ἀπέναντί σου, γιατί τώρα τὰ
ἐφτιάσετε; — Μποῦμ! Ἡμεῖς δὲν ἤμεθα διὰ τὰ τοιαῦτα κα-
τάλληλοι. — Μὴν τρῶς πολὺ παγωτὸ γιατί σὲ ἀπουπουζιά-
ζει! — Πολὺ μὲ ἐλύπησεν ἡ φράσις τὴν ὑποῖαν ἀπαιτεῖς εἰς
τὰς διαποινίδας τὴν 1 Μαΐου, ὅτι μετὰ οὐτῶ μῆνας τελειώνεις
τὸν βίον! ἀλθεῖται ἄρα γε;

Τὸ δῶρον ἔλαχεν εἰς τὸν κ. Εὐαγγελινὸν Μακρῆν.

Σήμερον ἐρωτώμεν.

Ποῖον στρατιωτικὸν παράγγελμα γίνεται καὶ ῥῆμα ἐγαλή-
σεως ὁριστικῆς χρόνου ἐνεστώτος καὶ πρώτου προσώπου;

Τὸ μυθιστόρημα ἡ Μαλβίνα, ἐκδόθη διὰ κλήρου εἰς ἓνα τῶν
λυτῶν.

XXXX

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Βρυξέλλῃ τῆς Ρωμανίας ὁ Ἄνδρῆς Κα-
ρανδινός, ἀδελφὸς τῶν συμπολιτῶν μας Χαράλαμπος καὶ Δη-
μητρίου Καρανδινῶ. Ὁ μακαρίτης ἐμπορευόμενος ἐκεῖ πρὸ
πολλοῦ, καθίζεν διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος του, ἐμ-
πρέπουσαν θέσιν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ. Φύσει ἀγαθός, πολ-
λοὺς ὑπεστήριξε καὶ εὐηργετήσας, ὁ δὲ θάνατός του κατελύπησεν
τὸ ἐν Ρωμανίᾳ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Συλλυπονυμεῖα ἐγκαρ-
δίως τοῖς ἀδελφοῖς καὶ λοιποῖς συγγενεῖς.

— Διωρίσθη δημοτικὸς ἱατρός τοῦ δήμου Ληξουρίου ὁ ἀξιό-
τιμος κ. Ἰωάννης Παλαρινός.

— Ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν πρὸ ἡμερῶν τὰ ἀξιόλογα μέλη
τοῦ στρατολογικῆ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος Α. Σιάρικας τα-
γματάρχης καὶ ὁ ὑπίατρος, Γ. Μωραΐτης ὡς ἡ ἀξία ἱκανῶς ἐξε-
τιμήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ.

— Ἀνεχώρησαν διὰ τὴν ἐλθεῖν τῶν Παρναίων ὁ κ. Φ.
Τσιτσέλης ἱατρός καὶ ὁ κ. Γ. Πινιατῶρος.

— Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. δημάρχου ὡς πρὸς τὸ
ζήτημα τῆς φωταφίας. Ἰδίως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πλημ-
μελίστατα γίνεται αὕτη ἐγείρουσα τὰ δίκαια τῶν κατοίκων
παράπονα.

— Ὁ παγκρατίου φήμης διάσημος ἀριθμομνήμων κ. Δια-
μαντῆς, ἔλκειν τὴν καταγωγὴν ἐκ Πύλλαιου τῆς Κεφαλληνίας
ἀρκενεῖται προσεχῶς ἐνταῦθα προτιθέμενος νὰ δώσῃ ἐσπερίδα
τινα ἥ: τὰς εἰσπράξεις θὰ διαθέσῃ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.
Δὲν ἀμφισβallestεν ὅτι ὁ κόσμος θὰ συρρεύσῃ ἐξ ὅλων τῶν με-
ρῶν τῆς νήσου ἵνα θαυμάσῃ τὸ ἐκτακτὸν προτεῖνμα τοῦ πα-
τριώτου μας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΗΘΙΣ Α ΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΔΙΑΝΟΥ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ